

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 9.9.2024

Μακαριώτατε
Σεβασμιώτατοι
Σεβαστοί Πατέρες και
Αγαπητοί Αδελφοί

Το νέο ακαδημαϊκό έτος που άρχισε θα είναι το τελευταίο έτος των σπουδών μου στη Ρώμη. Πήγα εκεί το 2019 ξεκινώντας ένα μεταπτυχιακό και αυτή την χρονιά ολοκληρώνω την διατριβή μου με τίτλο «Άγιοι της Ορθοδόξου Εκκλησίας που ζήτησαν να μην τιμηθεί το σώμα τους μετά τον θάνατό τους», την οποία θα υποστηρίξω στο Ποντιφικό Πανεπιστήμιο του Sant' Anselmo.

Ήθελα να συμπεριλάβω στην εργασία μου, εκτός από παλαιούς και γνωστούς μας Αγίους, και σύγχρονους, αλλά και Αγίους της Δύσης προ φυσικά του Σχίσματος. Στο Πανεπιστήμιο με περίμενε μία ευχάριστη έκπληξη καθώς υπάρχουν μαθήματα για τον Άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά και τον Άγιο Νικόλαο Καβάσιλα. Άλλα και σύγχρονοι θεολόγοι είναι γνωστοί όπως οι μακαριστοί Περγάμου Ιωάννης, ο Χρήστος Γιανναράς αλλά και ζώντες όπως Εσείς, Άγιε Ναυπάκτου.

Πέρα όμως από την έρευνα, μου δόθηκε η δυνατότητα να μάθω από κοντά διάφορες εκδηλώσεις της χριστιανικής παράδοσης με άλλες μορφές που στο παρελθόν είχα μόνο ακούσει ή διαβάσει. Βενεδικτίνοι, Φραγκισκανοί, Ιησουΐτες, αλλά και Μαλαμπαρέζοι, Μαλανκαρέζοι, Μελχίτες οι οποίοι πλέον ήταν όχι απλώς ορολογίες αλλά πρόσωπα με τα οποία συνδιαλέγομαι και συζητώ. Πλούσια ήταν και η κοινωνία μας με άλλους Ορθόδοξους αδελφούς Ρώσους, Σέρβους, Ρουμάνους, Άραβες αλλά και Ιταλούς.

Υπήρξε μεγάλη εμπειρία η συναναστροφή μου με πρόσωπα όλων αυτών των παραδόσεων, ετεροδόξων και ομοδόξων, τα οποία με εξέπληξαν για το τεράστιο ενδιαφέρον τους για την Εκκλησία της Ελλάδος, την Μοναστική της παράδοση και ιδιαίτερα την Αγιορείτικη, την Πατερική της θεολογία, την ελληνική γλώσσα και πολιτισμό.

Όμως και οι συγκυρίες γεγονότων τεράστιας σημασίας μού έδωσαν πολλά μαθήματα και τροφή για σκέψη. Θα αναφέρω μόνο δύο.

Το πρώτο είναι η μεγάλη και παγκόσμια δοκιμασία του Κορωνοϊού η οποία αν θυμάστε είχε πλήξει με σφοδρή ωμότητα την Ιταλία στην αρχή της πανδημίας. Ήμουν κλεισμένος στο κολέγιο του Σαντ' Ανσέλμο μαζί με εκατό περίπου Βενεδικτίνους μοναχούς από όλον τον κόσμο για όλη την διάρκεια της μεγάλης καραντίνας. Η εμπειρία ήταν τεράστιας σημασίας γιατί και πολλά είδα και έζησα και συμπεράνα.

Το επόμενο έτος μετακινήθηκα στο Collegio Russicum όπου η πλειοψηφία των οικοτρόφων είναι από την Ουκρανία. Αυτό το δεύτερο γεγονός λοιπόν συνέπεσε με την απόδοση του Αυτοκεφάλου στην Εκκλησία της Ουκρανίας από το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Οι συζητήσεις, οι διαφωνίες και οι διαξιφισμοί συνεχίζονται ακόμη, ωστόσο, μόνο όποιος έχει προσωπική πείρα με τους Ουκρανούς

και τους Ρώσους μπορεί να έχει μία πιο ρεαλιστική εικόνα για τη σημασία των γεγονότων αυτών.

Για όλα τα προαναφερθέντα και φυσικά για την προσωπική επιστημονική μου κατάρτιση και ειδίκευση, θερμά ευχαριστώ την Υποεπιτροπή Υποτροφιών, τον Πρόεδρό της Μητροπολίτη Δημητριάδος και φυσικά Εσάς Μακαριώτατε καθώς και τους δύο αξιολογώτατους κληρικούς που διακόνησαν και διακονούν στη θέση του γραμματέα, τον Αρχιγραμματέα της Ιεράς Συνόδου π. Ιωάννη Καραμούζη και τον π. Εμμανουήλ Παπαμικρούλη. Σας αναφέρω με ευγνωμοσύνη γιατί πέρα από τα δικά μου αισθήματα πιστεύω ότι εκφράζω και τις ευχαριστίες όλων των υποτρόφων.

Τέλος θα ήθελα μόνο να αναφέρω κάτι προσωπικό. Στα χρόνια αυτά είμαι ίσως ο μόνος άμισθος κληρικός που ευεργετήθηκε με την υποτροφία της Ιεράς Συνόδου. Μπορεί να φαίνεται μία τυπική διαδικασία η χορήγηση υποτροφιών αλλά για μένα που είχα μόνο ένα βοήθημα από την Μητρόπολη Τρίκκης, η υποτροφία ήταν πολλές φορές το όριο ανάμεσα στην απλή διαβίωση και την αξιοπρέπεια.

Σας ευχαριστώ θερμά!